

Békehírnök

2020. április 12.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CXIV. évf. 8. sz.

Öt lépés húsvétig

Magdalai Mária volt az egyik olyan személy, aki először ment kora reggel a sírhoz, és szembesült a próféciák beteljesedésével, hogy Jézus már nincs a sírban, mert feltámadt a halálból. Ő volt az, aki utolsóként hagyta ott a keresztet, végignézte Jézus szenvedését, és vele szenvedett a lelkében. Akkor is ott volt, amikor arimátiai József a saját sírjába temette a Megváltó testét. Látta, hogy nagy követ tesznek a sír bejáratához. Másnap reggel az elsők között ment a sírhoz, hogy újra megnézze, de amit látott, az a világtörténelem legnagyobb csodája!

Magdalai Mária nagyon mélyről jött, hosszú utat járt be, de a legdicsőségesebb kijelentésben lett része, amit angyalok közöltek vele: Jézus feltámadt a halálból!

Ezt az utat kell nekünk is bejárunk! Erre hívlak most, kedves olvasó, hogy menjünk végig ezen az úton!

Az első lépés: megszületünk erre a világra. Bennünk van az eredendő bűn, és életünk során még sokat hozzá is teszünk. Magdalai Mária élete sem volt valami dicsőséges. Márk evangélista így beszél róla: Jézus „először a magdalai Máriának jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki” (Mk 16,9). Az ördög jelenléte az életünkben azt jelenti, hogy tele vagyunk bűnökkel. Az ördög ilyen helyen érzi jól magát. Az első lépés a húsvét felé vezető úton, hogy szembesülünk a bűneinkkel, és rájövünk, hogy az ördög valóságos személy.

Második lépés: magdalai Mária találkozik Jézussal, aki nem egy tanító lesz a számára, hanem a megmentője. Átéli a teljes szabadulást, bűnöktől, ördögtől és minden gonoszságtól. A feltámadt Jézus ma is kiűzi az ördögöket, és megbocsátja a bűnöket. Ez a második lépés, amit meg kell tennünk, hogy eljussunk húsvétig, vagyis Jézusnak a bűnöktől való szabadításáig.

Harmadik lépés: magdalai Mária megtérése Jézus galileai szolgálata idején történt. Ő nem az az ember volt, aki jól érezte magát a tanításokon, aztán hazament és élte az életét. A Jézussal való találkozás úgy változtatta meg az életét, hogy Jézus elkötelezett követője lett. Vele ment egészen Jeruzsálembe a keresztségig. Jézus követése nem hagyha-

tó ki a keresztes életből. A megtérés után hátrahagyunk elképzeléseket, célokat, lemondunk anyagi dolgokról, mert Jézusban többet kapunk, ezért követjük őt egészen a halálig!

Negyedik lépés: magdalai Mária szembesül azzal, hogy mesterét keresztre feszítik. Ott gyötrődik a kereszttövében, nem érti, nem tudja, mi lesz ezután, de nem adja fel. Nem megy haza, és nem mondja azt, hogy vége mindennek. Van hite! A kereszttel szembe, de szükséges! Jézus szenvedése nem spórolható meg. Bármilyen szörnyű is, Jézus vállalta, hogy kiissza a keserű poharat. Ha valaki megáll a keresztnél, és átéli Jézus szenvedését, hitet nyer! A római katona is így jutott hitre (Mk 15,39).

Kedves Olvasó! Ha már megtértél, de elgyengült a hited, gyere a kereszthez! Ha még nem találkoztál Jézussal, gyere a kereszthez, mert csak innen lehet eljutni húsvét dicsőségéhez! A kereszttel egy misztérium, elsősorban nem érteni kell, hanem átélni, hogy Isten mennyire szeret! A Biblia ezt mondja: „Krisztus meghalt a mi bűneinkért, s feltámadt a mi megigazulásunkért.” (Róm 4,25) Ezt hinni kell, akkor is, ha nem értjük!

Ötödik lépés: magdalai Mária húsvét napján szembesül az üres sírral, hallja az angyali üzenetet, és találkozik a feltámadt Jézussal! A sok fájdalom után eljön ez a dicsőséges nap! Húsvét az örök élet ünnepe, mert Jézus az első zsenge, aki feltámadt a halálból úgy, hogy soha többé nem fog meghalni, örökké él és uralkodik! A feltámadt Jézus megszólítja magdalai Máriát, aki felismeri őt. Húsvét öröme nem zárható be a templomokba vagy a szívekbe, ennek tovább kell áradnia! „Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak, hogy látta az Urat...” (Jn 20,18)

Ha eljutottál idáig, átéled a húsvét valóságos örömét, a feltámadás erejét, akkor menni kell és mondani kell: Látam a feltámadt Jézust! Ez a küldetésünk!

Magdalai Mária mélyről indult, de a legmagasabbra jutott! Jézus örök életet adott neki, és dicsőséget az ő országában. Neked is ezt kínálja fel! Te melyik lépésnél tartasz?

Durkó István

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek.” (Mt 28,7)

A HÉT GONDOLATA

2000 év után még el kell valakinek mondani, hogy Jézus föltámadt? Tanúskodni kell Jézus föltámadásáról! Átadni a jó hírt azoknak, akik nem tudják, ki ő. Nem értik, nem hiszik, nem tapasztalják a Feltámadottat. Kiábrándultak az egyházakból, hívőkből, hitoktatásból, az üres vallásosságból. Elmondani úgy, hogy miközben ránk figyelnek, őt lássák meg. Érzékeltesük: nekik és nekünk sem mindegy! Életbe vágó kérdésről, örök életre szóló döntésről, a mindenséget igazgató Úr személyes üzenetéről van szó. (Papp János)

A HÉT GYAKORLATA

Jézus Krisztus él. Az élő Isten cselekszik. Mondd el minél többeknek a történeteket, amelyeket veled cselekedett!

A HÉT IMÁJA

Hálát adok, drága Jézusom, hogy feltámadásod következtében nekünk is részünk lehet majd az örök életre való feltámadásban! Ámen.

Ünnepi sorok

Dobos Péter versei:

Ezüstös hold

Az az éjszaka is talán ilyen volt...
ezüstösen csillogott a hold,
s Júdás hamis csókkal az ajkán
tört előre az olajfák között.
Arcul csapta egy ág,
de ment, mert egy más világ
űzte, hajtotta előre.
Harminc ezüst
mutatta neki az utat,
harminc kereken világító hold,
épp oly szépek, mint az ott fenn.

Az az éjszaka is talán ilyen volt...
a hamis csókok éjszakája.
De amint a nap előbújt,
eltűnt a hold ragyogása.

Te is vele voltál?

Protekciónal bejutsz a főpap udvarára,
végignézheted Krisztus vallatását,
ahogy gúnyolják, köpködik, verik,
de tudd,
egyszer megkérdezik:
te is vele voltál?

Melegedhetsz az idegen tűz körül,
eljátszhatod, közéjük tartozol,
s talán hisz is neked némelyik,
de tudd,
egyszer megkérdezik:
te is vele voltál?

Letagadhatod a Gecsemáné-kertet,
hogy karddal akartad megvédeni őt,
s reménykedhetsz, hogy talán elfeledik,
de tudd:
egyszer megkérdezik:
te is vele voltál?

Gondolhatod, megúszta, nem rajta a sor,
nem téged ér, Krisztuson a korbács.
Ám szól a kakas, lassan reggeledik.
És lásd,
szemét rád szegezi:
s most látod, ki voltál.

Már menekülsz, válladat nyomja a bűnöd,
sarkadban lohol három „Nem ismerem!”
S nem halványul az önvád lelkedben.
De halld,
szelíd szava rebben,
és újra megbocsát,
mert bánatot lát szívedben.

(Folytatás a következő oldalon)

A döntések 24 órája Nagypénteki gondolatok

Az Úr Jézus egész földi szolgálata alatt rendszeresen döntés(ek) elé állította hallgatóit (pl. „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem!” [Mt 16,24] stb.). Ezt azonban úgy tette, hogy ő mindig előttünk járt, példát mutatott ebben is: mindig mellettünk, a mi érdekünkben döntött („Most megrendült az én lelkem. Kérjem azt: Atyám, ments meg ettől az órától engem? De hiszen éppen ezért az óráért jöttem!” [Jn 12,27]). Vagy a címben jelzett időn belül: „Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.” (Mt 26,39) És az Atya akarata a mi üdvösségünk (vö. 1Tim 2,3-4).

Az ő döntése után vegyünk hát számba három döntést, amelyek ebben az üdvtörténetileg kritikus 24 órában születtek.

Júdás

„Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskáriótes Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz, és így szólt: Mit adnátok nekem, ha kezetekbe adnám őt? Azok pedig harminc ezüstöt fizettek neki. Ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja őt.” (Mt 26,14-16) Júdás egyszer meghozta élete legjobb döntését, Jézust követő tanítvánnyá lett. Együtt élt vele és a tizenkettővel. Hallgatta tanításait, látta a csodákat és a jeleket, amiket tett.

De neki hiányérzete volt. Még valamit szeretett volna látni? Még valamit szeretett volna hallani? Nem igazán erre számított? Nem tudjuk. De azt igen, hogy egyszer úgy döntött, hogy neki másra van

szüksége: pénzre. És Jézus elárulása könnyű pénzszerzési forrásnak tűnt. Megragadta. De nem ez volt a legrosszabb döntése, akármilyen furcsának tűnik is, hanem az utolsó: „Amikor pedig Júdás, aki elárulta őt, látta, hogy elítették, megbánta tettét, visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek, és ezt mondta: Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el... majd elment, és felakasztotta magát.” (Mt 27,3-5) Pedig ez is „jól indult”, mint a tanítványi élete: „megbánta tettét... visszavitte a harminc ezüstöt... ezt mondta: Vétkeztem...” De rosszul döntött: elment és felakasztotta magát. Egy végzetes döntés Jézus ellen, és így önmaga ellen is. Mi vezetett ide? Talán a rossz istenkép/Jézus-kép. Nem tudjuk, de ez biztosan benne volt. Nem tudta magát megalázni, és nem tudott kegyelemért folyamodni az Úrhoz, mint például Dávid. Döntése elrettentő tanulság minden Krisztus-követőnek.

Péter

Együtt indult Júdással. Sokszor elhamarkodottan beszélt (pl. „Uram, ez nem történhet meg veled!” [Mt 16,22]), illetve cselekedett („Simon Péternél volt egy kard, azt kihúztam, lecsapott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét...” [Jn 18,10]). Többnek gondolta magát annál, aki volt valójában („Péter így szólt hozzá: Uram, miért ne követhetnélek most? Az életemet adom érted!” [Jn 13,37]). Amikor szorult helyzetbe került, ő is (habozás nélkül!) elárulta Mesterét, háromszor is! De amikor szembesült tetteivel, „kiment és keserves sírásra fakadt” (Lk 22,62). És

nem hagyta el a tanítványi csoportot sem. Húsvét reggel ő is ment a sírhoz, és elsőnek lépett be az üres sírkamrába. Végül pedig, talán átérzve bűnének súlyát, amikor háromszor kérdezi a feltámadott: „szeretsz-e engem”, harmadszor is, megalázkodva és kitérve szívét mondja: „Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged.” (Jn 21,17) Egy jó döntés egy – hozzánk hasonlóan – tökéletlen Krisztus-követőtől. Bízott a bűnbocsánatban, Isten, Jézus Krisztus szeretetében, és bűnös, tökéletlen volta ellenére is kegyelmet nyert. Bátorítson példája bennünket!

Pilátus

Tiberius császár nevezi ki Júdea helytartójának valószínűleg Kr. u. 26 körül. Keménykezű helytartó volt, amire van utalás a Lk 13,1-ben: „Abban az időben néhányan hírt hoztak neki [Jézusnak] azokról a galileaiakról, akiknek a vérért Pilátus az áldozati állataik vérével elegyítette.” Természetesen nem volt kirívó a viselkedése a hasonló pozícióban lévő kortársakhoz képest. Ráadásul Júdea a nehezen kormányozható provinciák közé tartozott. Itt – tapasztalt vezetőként – hamar átlátta, hogy Jézust ártatlanul vádolják halált érdemlő bűnnel. Igyekszik elkerülni a döntés felelősségét, és elküldi Heródeshez Jézust. De ő sem hoz döntést vele kapcsolatban. Végül ezt mondja: „Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a véréért. A ti dolgotok!” (Mt 27,14) Másra akarja hárítani a Jézussal kapcsolatos döntés felelősségét, mossa kezeit. De gyávasága végül nem volt kifí-

zetődő: öt év múlva, egy – ismét – vérbe fojtott lázadás után feljelentették a felettesénél. Ő Rómába küldte, hogy tisztázza magát a vádak alól. Eppen akkor meghalt pártfogója, Tiberius császár. A hagyomány szerint száműzték, ahol erőszakos halált halt. Jézus mellett nem lehet döntés nélkül elmenni. A „nem döntés” ellene döntés, és az üdvösségünk elleni döntés is egyúttal.

Még születtek az evangéliumi leírások szerint is döntések ebben a 24 órában. Döntöttek a főpapok, a nép, a tanítványok, a Jézust eltemető arimátiai József és Nikodémus, az asszonyok, akik a sírig követték.

De jó döntést csak azok hoztak, akik – ha nem is értették, mi és miért történik körülöttük – nem hagyták el a Mestert, nem hoztak megbánhatatlan döntést ellene.

Ez egy furcsa, szokatlan nagy-péntek. Egy világvágy tombol körülöttünk, ami kiszorított minket imaházainkból, templomainkból. De az egymással és a Megváltónkkal való közösségből nem tud kiszorítani! Most, amikor talán a szokásosnál több időnk van elcsendesedni (is), erősítsük meg az Úr Jézus melletti és az egymás melletti döntésünket! Ő meghalt a bűneinkért, imádkozott értünk a halála előtt, hogy egység és szeretet legyen közöttünk! Hogy ez a mi életünkben, nemzedékünkben megvalósul-e, az a mi döntésünkön múlik.

Balogh Barnabás

(A képeken látható szobrok Zsombo-ri Árpád képzőművész alkotásai.)

(Folytatás az előző oldalról)

Úrvacsora

Megtörtetett test
Bor és kenyér
Kicsorduló vér
Csuklóba vert szegek
Visszhang feszítődmegek
Csattanó korbácsok
Kiserkenő vér
Bor és kenyér
Eltorzult arc
Megtörtetett test
Szomjazó kiáltás
Bor és kenyér
Kicsorduló vér
Elhagyott Fiú
Megtörtetett test
Megbocsátó fohász
Ziháló tüdő
Kicsorduló vér
Bor és kenyér
Test mely megtörtetett
Értem és érted
Elvégeztetett.

Szelíd olajfán

Szelíd olajfán – önmagán
sebet ejtett,
s vad vesszőt – engem
beleoltott.
Ó, milyen áron lettem
az övé!
Szelíd gyökérből
vad testemen át
áldott gyümölcs terem.
Ez a kegyelem.

Pannonhalmi Tibor verse:

Bíbor palást, avagy Jézus Pilátus előtt

Fején tövisből korona,
vállán bíbor palást,
kezében nádjogar, s a gúnykacaj,
mely szívébe mar!
Így látom őt, a Megváltót,
amint áll szótlanul.
Betöltve földi küldetést
mint isteni Fiú!
Ő vitte a fát roskadón,
tudván a szörnyű kint,
mit rá róttak bűneink.
Így ment a rút halálba ő,
a keresztfára váltságul,
elvégezve a megváltást
mint isteni Fiú.
Ember, ó, lásd, térted
s énértem is tűrte a gúnyt, a kint,
higgy tehát benne, hogy az ő vére
lemosta bűneink.

Jézus váltságműve

Régebben hallottam, majd olvastam egy számomra szívbe markoló történetet, amely egy szánta kiskutyáról szól. Annyira megérintett, annyi üzenetet hordozott és hordoz a mai napon is nekem, hogy gyakran eszembe jut, s ilyenkor Isten mindig biztat, vigasztal engem.

A történet:

Egy kutyatenyésztő hirdetést adott fel és plakátokat rakott ki, mivel kilenc kölyökkutyája született. Az érdeklődők csak úgy özönlöttek, mivel jó háterű kutyák kölykeiről volt szó. Egyik nap jött egy kisfiú.

– Csókolom, bácsi! Van egy kis gyűjtött pénzem, mert már nagyon régóta szeretnék kutyát. Meg szabad néznie őket?

– Természetesen. Gyere velem hátra, most éppen a házukban vannak, de kihívom őket – válaszolta a tenyésztő. Ahogy szólt nekik, rögtön kiszaladtak a házukból, és hozzájuk futottak. Teli voltak étellel, vidámsággal, csak úgy süvített a kis fiú a szélben, és oda-vissza előzgették egymást. De egy a sok közül lemaradva, bicegve botorkált ki a kis házikóbból. Szegényke nem tudott úgy futni, mint a többi kölyök, mert sántán született. Ahogy a kisfiú meglátta ezt a kiskutyát, felcsillant a szeme, és így kiáltott:

– Őt kérem!

– Ó, aranyos tőled, de ő nem fog meggyógyulni. Soha nem fog tudni úgy futni, mint a többi kölyök, és így csak nehézkesen fog veled játszani. Hallgass rám, jobb, ha inkább nem őt választod – mondta a tenyésztő. Erre a kisfiú megfogta a bal nadrágszárát, és felhúzta a combjára. A tenyésztő döbbenetesen látta, hogy lábprotézise van. Szóhoz sem jutott.

– Bácsi, kérem, hadd vegyem meg azt a szánta kutyát! Én sem tudok úgy futni, mint az iskolatársaim. Szükségem van egy megértő társra, aki együtt tud érezni velem!

A tenyésztő megfogta a szánta kiskutyát, és a kisfiú kezébe tette.

– Mennyit kell fizetnem érte, bácsi? – kérdezte kíváncsian a kisfiú.

– Neked adom ingyen! Ugyanis a szeretetért nem lehet pénzt kérni, és megvásárolni sem, légy vele boldog!

(Folytatás a következő oldalon)

Megismerni őt és feltámadása erejét

Húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe, azt üzeni a hívőknek, a világnak, hogy Krisztus az élet ura és a győztes Megváltó!

Az évszázadok során, ami korábban természetes része volt a krisztusi tanítványságnak, benső közösségnek, mára mintha kifakult volna, és egy egész más tartalommal megtöltött tavaszi ünnep lett. Az első században, századokban még nem a külső ünneplési forma, hanem a mindennapi tudatos közösség volt a lényeg a feltámadt Úrral. Annak a tudata, hogy Jézus az emberekkel él együtt, fizikai távolsága ellenére, szívükben, lelkükben, szellemben valóságos a közösség vele, és így egymással is közösségben élnek mint Krisztus teste, egyháza.

Hála az Istennek, hogy sokan ma is így éljük, élhetjük meg ezt a valóságot, amely elsősorban hitben történő igazság és erő. Most már az élet illata, Krisztus jelleme és az ő élete határozza meg a folytatást, ami majd beletorkollik az öröklétbe. Ezt a páli felhívást a Kolossébeliekhez írt levél alapján csodálatosan követhetjük: „Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbán ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel. Mert meghaltatok, és a ti életek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben. Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelenetek dicsőségben.” (Kol 3,1–4)

Körültekintve környezetünkbe, egész társadalmunkba, majd magunkba is nézve kérdések, gondolatok fakadnak bennünk. A huszonegyedik század embere még hisz-e feltámadásban? Látnak-e a környezetükben olyan hívő embereket, akik megélik a fenti igéket? Idősekről erről beszélni? Sok hasonló kérdés merül fel egy húsvéti ünnep mai hívőben. Még szomorúbb diagnózis, hogy a hívők közül is sokan vannak, akik tagadják a feltámadást, vagy talán csak kételkednek benne. Bármelyik árnyalatban a hitetlenség tényét bizonyítja, amely az üdvösséget (személyes üdvbizonyosságot) teszi mérlegre, híjával találja. Sajnos nem volt ez sokkal jobb egyeseknél az első században, századokban sem. Az 1Kor 15,12-ben olvassuk: „Ha azért Krisztusról hirdettetek, hogy a halottak közül feltámadott, mi módon mondják némelyek tiköztetek, hogy nincsen halottak feltámadása?”

A feltámadás vajon a tudomány (tudományosság) kérdése, a bizonyítás vagy bizonyíthatóság kérdése? Nem az, és nem is volt az, de nem is lehet kérdés a jövőben sem mindaddig, amíg beteljesedik.

Isten nem az emberi tudomány és bölcsesség skáláját követi, ő cselekszik. Az ember megfigyelheti, tanulmányozhatja Isten munkáját, csodáját, a teremtett világot. Keresheti a misztériumokra a magyarázatot, bizonyíthatóságot. A hívő számára viszont a tény, az ő Szellemének bizonyoságtévő ereje a bizonyíték. Az ő Szellem ott volt a feltámadás pillanatában, amikor Megváltónk kijött a sírból, és ami csodálatos: a benne hívők feltámadásánál is jelen lesz. „Ha pedig annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által.” (Róm 8,11) A hívő ember nem külsőleg, nem a külvilágtól, hanem bentről, a benn lakozó isteni Lélektől kapja a meggyőző erőt a hitéhez. Aztán ez a hit olyan, hogy továbbhat, ahogyan János apostol írja a levelében: „Mert minden, ami Istentől született, legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1Jn 5,4)

Az emberi lélek, test és szellem feltámadásának ténye elválaszthatatlan Krisztus szenvedésétől és halálától. Ennek együtt ható ereje határozza meg a keresztény ember üdvösségét, örök életét. Erről beszél Pál apostol a filippibelieknek: „Őerte kárba veszni hagytam és szemétné ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem. Hogy kitűnjék rólam óáltala: nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján, hogy megismerjem őt és feltámadása erejét, valamint a szenvedéseiben való részesedést, hasonlóvá lévén az ő halálához, hogy valamiképpen eljussak a halottak közül való feltámadásra.” (Fil 3,8–11)

A feltámadás több síkon, de mégis azonos minőségben követhető, értelmezhető a Bibliában. A Szentírásból megismerjük az Úr Jézus feltámadását mint beteljesedést, történeti tény, érzékeljük az ember megtérésével, újjászületésével kapcsolatos folyamatot, és Jézus szavai és az apostolok tanításai szerint mint eszkatalógiai eseményt, azaz a halottak feltámadását a végső időkben.

Amit még ki kell emelnünk, hogy a feltámadás nem lehet személytelen kérdés fogalma. Jézus önmaga nyilatkozik erről: „*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él...*” (Jn 11,25) Mindenekelőtt a bibliai feltámadást csak Jézus Krisztus személyéhez lehet kötni, és személyes befolyása van a hívő életére.

Aki élő hitre jutott Jézus Krisztusban, az már meg sem kérdőjelezi azt, hogy Jézus nélkül történhet-e a feltámadás. Vagyis hogy csak egy „el-szellemesített” vagy jelképes példázatról, metaforáról lenne-e szó. De nem is csak egy fizikai, biológiai folyamat szüleménye. Többről van szó, mint biológiai, fizikai, testi életre keltésről, bár az önmaga is hordozhat szimbolikus vagy szellemi kapcsolatot, ábrázolást, előképet. A valóság azonban a Krisztus személyében történő folyamat mint újjáéltető erő, hatalom, hittel megragadható dicső, lelki állapot. Elsősorban nem is időrendiség kérdése, hanem minőségi és szentségi kérdés. Isten lényében rejlő élet, örök élet.

Pál apostol, aki a damaszkuszi úton önmaga is találkozott a feltámadt Krisztussal mint megdicsőült Úrral, a fenti igeszakaszban bemutatja a keresztény élet lényegét a feltámadás és a meghalás folyamatában. Itt úgy látjuk, mintha fordítva működne ez a folyamat, mintha bűneink felismerése egyre bizonyosabb lenne a Krisztussal való feltámadás megélése folyamán, legalábbis saját életén keresztül így szemlélteti, hogy mi minden ismerhető fel, ami a halálnak a tartozéka („kár és szemét”; értéktelen vallási cselekedetek, származás, bűnök). Mindezek Krisztus és a feltámadás alaposabb megismerése kapcsán. „Lakva ismerik meg egymást igazán” – szól a népi bölcsesség. Bár az Úr ismer bennünket, előtte nincs titok, de nekünk fontos, hogy közel legyünk hozzá. Vele együtt éljük életünket ilyen szempontból is. Továbbá beszél arról, hogy a feltámadás erejét is megismerni, megragadni mennyire fontos kérdés. Nem elérhetetlen, de mégis mintha arra ösztönözne ezek által az ígék által, hogy ne csak egy passzív hit kegyes őrizői legyünk! Legyen gyakorló, azaz az élet jelével, Krisztus jellemével felöltözött, érett, győzelmes keresztény életünk. Egy pozitív törekvés, hangulat után az apostol mintha mindenről megfelleledkezne, és Jézus szenvedéseit idézi fel, és még önmaga és részt

vállalóan azonosul ezzel: „*valamint a szenvedéseiben való részesedést, hasonlónak lévén az ő halálához...*”

A legnagyobb apostol ezt vállalta, és nem tartotta színvonal alattinak az ilyen hívő életet. Inkább egy lehetőségnek tartotta megélni az evangéliumot ezek által is. És azután elnyerni az örök életet, a dicső jutalmat, ami tulajdonképpen nem a küzdelem megérdemelt fizetsége, hanem a kegyelem műve. A harc és az abban való győzelem a hit és a gaszkodás a Feltámadotthoz, aki halálával a sáttant és a bűnt legyőzte, és ennek erejét adja a nemes harcot vívóknak.

Neked milyen óhajaid vannak?

Pál apostolnak volt két fontos óhaja:

1. Megismerni őt és feltámadásának erejét.
2. Valamiképpen eljutni a halottak feltámadására.

Neked milyen óhajaid vannak? Mi a fontossági sorrend? Vállalod Krisztussal akár a szenvedést is? Túl messze van még az ígért korona?

Bármely ponton vagy is, ma ragadd meg annak a lehetőségét, hogy minél többet ismerj meg dicső lényéből, a feltámadás erejéből! A tanítványok, az asszonyok, követői nem voltak felkészülve egy húsvéthajnali győzelmi eseményre. Talán a rómaiak, a katonák félelmükben annál jobban. De hát mégis gyengének és gyávának bizonyultak. Ma, ígéket olvasva, a feltámadás ígétét hallva és e sorokat követve rájöttél, hogy téged is felkészületlenül ért egy élő hír vagy az önmagadra ismerés? A Mester, a feltámadt hős megoldotta! Ha őszintén hozzá borulsz, megoldja sorsodat, és bevon téged is az ő szolgálataiba. Van örök életed! Haladj tovább ővele, mint az apostol, a győzelem útján!

Kedves olvasó testvérem, barátom, milyen húsvétot szeretnél volna ünnepelni 2020-ban? A múlt húsvétját felékesített hagyományokkal, vagy a jövő dicső feltámadásának örövendezésében akarsz ujjongani? Vagy benne akarsz élni a folyamatban? A „folyamatos húsvétot” választod magadnak? Ha igen, akkor valóságosan tied lesz Krisztus élete, feltámadásával és megváltó halálával együtt! Tied lesz a múlt áldott emléke, amely új tapasztalatokkal órá mutat, és benned éli meg a győztes Krisztus feltámadásának erejét!

Bódis László

(Folytatás az előző oldalról)

Amikor ezt a történetet olvastam, és azóta is, amikor csak eszembe jut, mindig azt az üzenetet (is) hordozza számomra, hogy Jézus is így jött el értünk. Ahogyan a Bibliában olvashatjuk Ézsaiás könyve 53. részében, hogy beteggé lett értünk, hogy minket kereszthalála által megváltson. Továbbá úgy hív magához minket, ahogy vagyunk: testi-lelki betegségünkben – nem az épségünket keresve –, sokszor talán botorkálva, hiszen ő is megismerte értünk a fájdalmat, szenvedést. S mivel ő már átment minden nehézségen, jól tudja azt, amikor mi is valamilyen problémával küszködünk, s ezért ő az, aki a legjobban megért minket minden helyzetünkben. S egyáltalán nem akar minket ezekben a nehézségeinkben sem egyedül hagyni, hanem várja, hogy rejtékhelyeinkről „botorkáljunk” elő – ahogyan a kiskutya is tette –, hogy felénk közeledve ránk mutathasson azt mondva: „Ő kell nekem!” Úgy, ahogy vagyunk, akár életünkben először vagy már talán többször mehetünk hozzá. Ő biztos, hogy bármilyen állapotunkban is legyünk, nem fog minket elküldeni magától. Ő nem a látszólag tökéleteseket keresi, választja (senki sem az, még ha valakin nem is látszik betegség nyoma). Ha akarjuk és engedünk neki, akkor ő az „ölébe vesz” minket, felemel, és hűséges társra találhatunk benne. Fogadjuk el az ő váltságművét, hiszen az árat – az életét – már kifizette a kereszten értünk, azért, mert szeret minket. A váltságot mi nem tudnánk és nem is lehet pénzen megvásárolni.

Ahogy a kisfiú sem hagyta magát a döntéséről lebeszélni, Jézust sem tántorították el a szenvedések, nehézségek, hogy küldetését betöltse.

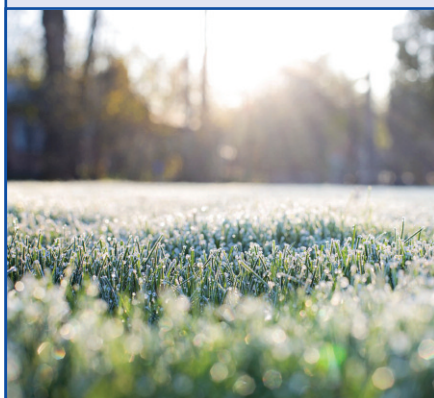
Te is vedd észre, kedves olvasó, amikor Jézus rád mutatva azt mondja: „Őt kérem, ő kell nekem!” Jézus már megtette a közeledő lépést, amikor eljött és meghalt értünk, sőt feltámadt harmadnapon, hogy örökre vele élhessünk! Te is fogadd el váltságművét!

Nagy Krisztina

Hajnali zsenge dal

csodálatos hajnal
olvad a tél
hóvirág kandikál
a hófoltos réten
furulyájával
zsoltárt énekel
a juhász
a vén komondor
körbenyargalja
a nyáját
és visszatereli
az elkóborolt bárányokat
majd megáll
és lepihen ura lábainál
valahol magam körül
a harmatcseppek
gyémánt gyöngyöket
lengetnek
a frissen örvénylő
virágkoszorúkon
aranyeső bokrokon
hajnali zsenge dal
szájon csókol
az enyhe szél
imába foglalom
halk suttogásom
és bolyongok
magányos ébredésben
csodálatos hajnal
olvad a tél
csak ennyit ad az élet
egy-egy halk
meleg remegést
falusi temetők
jutnak eszembe
elhantolt szeretet
összegyűrt ékszerek
csodálatos hajnal
akácok virágzik
méhek dongnak
az illatos szirmok között
jólesik hallgatni ezt a zajt
olyannak tűnik minden
mint egy frissen
ház falára festett
tavaszi tünemény

mucsi jános

A huszonnegyedik órában...

Az első sorban: Zolnai Áron, Hiri Dávid, Antal Dominik, Selleyi Csanád, Selleyi Bánk, Gutí Noel, Hodozsó Domonkos, Dobner Máté, Kökényesi Martin. A hátsó sorban: Hiri László gyülekezetvezető, Selleyi Imre, Uzonyi Barnabás, Meláth Attila lelkipásztorok

Nőnapon, 2020. március 8-án kilenc fehér ruhás fiú vallotta meg hitét az Őrbottyáni Baptista Gyülekezetben. A fiúk életkora tizenkét évestől húszévesig terjedt. Többségük hívó családból származik, de volt köztük, aki a világból tért meg. A lelkes csapat szeptember óta hűségesen járt törekvők órájára, ahol nemcsak az igetannulmányozásban mélyedtek el, hanem az egymás közti barátságban is. Ez az erős csapatkohézió érződött a bemerítési istentiszteleten. Szinte egyszerre vették a levegőt. Az ünnepi istentiszteletet pergőnek, dinamikusnak, változatosnak éreztük mindannyian. Az igehirdetést Uzonyi Barnabás, a bemerítés szolgálatát Selleyi Imre helyi lelkipásztor végezte. Igen meghatározó pillanat volt, mikor Selleyi Imre lelkipásztor két fiát baptizálta. Az istentisztelet ünnepélyességét emelte a sok helyről érkező vendégereg száma, illetve a dicsőítőcsoporthoz és az énekkar szolgálatához. A dicsőítőcsoporthoz a helyi testvériség alkotta. Énekeik között mondták el megtérésüket a fiatalok. Az énekkart Oláh Gábor és Selleyi Imréné Oszvald Júlia vezette, orgonán, illetve zongorán kísérték Tóka Ágoston és Gutí Lajos testvérek. A megzenésített imádságokból a hála és az öröm hangjai csendültek fel, utat mutatva a Megváltó felé. A kilenc bemerítkező és szüleik életében március 8-a egy boldog nap volt. Hisszük, hogy a jelen lévő 160–180 ember szívét is átítatta Krisztus szabadító ereje. Nem is gondolva arra, hogy határozatlan időre ez volt az utolsó istentisztelet, ahol a közösséget gyakorolhattuk, ahol az imaház padjaiban ülve közösen hallgathattuk az Isten ígését, és arra egyakarattal áment mondtunk. Euforikus

érzés volt a kilenc fehérruhás fiú látványa és bizonyásgáteteleik hallgatása.

Hiri Dávid: Hívó szülők gyermekeként az Isten koncepciójával sokáig hadilábon álltam. Számomra az imaházba járás csak kötelező nyűg, a kereszténység csak üres szabályok voltak. 2019 augusztusában az erdélyi Hóreb táborban változott meg az életem, ahol megtapasztaltam az élő Isten jelenlétét és munkáját. Felismertem bűneimet, valamint hogy nem csak jó, de szükséges Jézus szerint élnem. Mert csak így lehet boldog földi és örök mennybéli életem. Végül elfogadtam a kegyelmet. Döntésemet idén márciusban bemerítkezéssel pecsételttem meg. Hiszem, hogy Isten él, szeret, és van nála megbocsátás.

Kökényesi Martin: Megtérésem a soltvadkerti MABIM-tábor szombat délelőttjén történt. A délelőtti alkalom közben előre lehetett menni imát kérni. Akkor kihívtam Isten, de féltem, hogy esetleg Istennek más tervei vannak velem, és esetleg ott kell hagynom a batonai hivatást. Ekkor eszembe jutottak Boros Dávid szavai: „Megengedhetem-e azt a luxust, hogy elutasítsam az értem mondott imát?” Valamint arra gondoltam, hogy Isten tökéletes, és jobb a tervei. Így elindultam én is. Az egyik lelkigondozó segített, és megvallottam bűneimet, és hogy az Úr Jézus Krisztus meghalt értem a kereszten. Így Isten kegyelméből bűnbocsátásban részesültem.

Zolnai Áron: Az erdélyi ifítábor második napján az alkalom végén volt lehetőség arra, hogy ha valakit megérintett Isten, akkor felállhatott és beszélgethetett a lelkipásztorokkal. Engem Isten nagyon megérintett, de mindenképp szerettem volna beszélni Selleyi Imre lelkipásztorral a döntésem előtt. Viszont a Szentlélek ar-

ra indított, hogy már most felálljak és előremenyek. Remegett az egész testem, és sírtam, mert annyira mélyen megérintett Isten. Ekkor megbántam bűneimet, és átadtam az életemet Istennek.

Guti Noel: Az iskolámban, ahova járok, az egyik hittanórán arról beszélünk, mi lesz a halálunk után. Amikor rám került a sor, én azt válaszoltam, szerintem Jézus egy lépcső tetején fog állni a kezében egy könyvvel, a bűneimet elolvasa, és beenged a mennyországba. Aznap busszal jöttem haza, és nagyon furdalt a kíváncsiság, hogy valóban ez lesz-e. Amikor hazaértem, kezembe kaptam a Mai Igét, melyben épp a megtérésről volt szó. A másik oldalon volt három ok, ami miatt jó Jézussal élni, alatta pedig egy ima, a megtérők imája. Végiggondoltam az életemet, és rájöttem, hogy szükségem van Jézusra. Amikor elmondtam, tudtam, hogy Jézust befogadtam a szívembe.

Hodoszó Domonkos: Nyáron a MABIM által szervezett soltbadkerti táborban lehettem. Már az első naptól kezdve éreztem Isten jelenlétét és azt, hogy ő közeledik hozzám és be akar költözni a szívembe. A csoportbeszélgetéseken számomra nagyon érdekes és fontos témákat érintettünk. Egyik nap megérintett Isten a csoportbeszélgetésben, mikor azt kérdezték: „Ki van megtérve?” A megtértek mondták, hogy Istent nem szabad semmibe venni, mert nélküle elveszünk. Ő tart minket a kezében, és nem mi őt. Ezeket a gondolatokat forgattam magamban. Mike Sámuel igehirdetésén juthattam igazán megtérésre, mikor azt mondta, hogy olyanok vagyunk, mint a szövőszék. A függőleges szálak jelképezik a kapcsolatot Istennel. Ez adja életünknek a tartást, és hogyha ez nincs, akkor összedől az egész. Azt is felhozta példának, hogy legyünk olyanok, mint a pók, mert ő is egy biztos szálon kezdi el építeni a hálóját. A mai emberek nem Istenhez, hanem egymáshoz kapcsolódnak, és egymáshoz is csak félelemmel. Ekkor én nem akartam tovább félelemben élni. Az esti alkalom után beszélünk a csoportvezetőnkkel, aki beszélt nekünk a keresztre feszítésről, hogy Jézus Krisztus meghalt azokért, akik hisznek őbenne, hogy el ne vesszenek, hanem örök életük legyen. Ezek a szavak is nagyon megérintettek. Letettem a bűneimet Isten elé, és ő kegyelemből megbocsátott nekem. Azóta is észreveszem a változásokat magamon és az életstílusomban. Nem káromkodok, béke és szeretet tölti el a szívemet, sokkal nyugodtabb vagyok, nem félek bizonyosságot tenni Jézusról és az ő megváltó szeretetéről.

Antal Dominik: Az én megtérésem 2019 augusztusában történt a MABIM-táborban. Az egyik este dicsőítés közben kimentem imádkozni. Utána az egyik ba-

rátommal ismét elmentem imádkozni, és akkor kimondtam, hogy elfogadom Jézus Krisztust mint egyetlen Megváltómat.

Sellyei Bánk: Tavaly ősszel egy szombat reggelen az történt az ágyamban, hogy nem tudtam mozdulni. Ekkor még azt hittem, hogy ez csak a reggeli fáradtság, de később rá kellett jönnöm, egy rémálommal, hogy ez nagyon nem az. Ez a rémálom viszont az volt, hogy egy falhoz vagyok láncolva. Majd egy másik álom táruult élelem. Egy kör közepén vagyok, a kör egyik fele fekete ruhás alakokból állt, és középen az ördög. A kör másik fele fehér ruhás alakokból állt, és középen az isteni fényesség, mellette Jézus. A láncok a bűneimet jelképezték. Döntenem kellett, folytatom a régi bűnös életemet, vagy kezdek egy újat. Én az új mellett döntöttem. Így már tudtam mozogni, és az első dolog az volt, hogy kinyitottam a Bibliát a Lk 8,25-nél, ahol azt találjuk: „Hol van a ti hitetek?”

Sellyei Csanád: Kilenc éve kajakozom. Minden évben nyáron van egy országos verseny, ahol az 1–2. helyezett kijut egy nemzetközi versenyre. Én is indultam ezen a versenyen esélyesként, de 3. lettem. Így el tudtam menni Erdélybe a hórebi baptista táborba. Viszont ha kijutok a versenyre, akkor a két időpont egybeesett volna. Elmentem a táborba, és ott érintett meg Isten hívó szava. Az egyik esti alkalom erőteljesen megszólított az Isten. Előrementem, átadtam az életemet Krisztusnak, és megvallottam a bűneimet. Nagy öröm volt a szívemben. Márciusban volt a bemutatásom, és nagyon örülök, hogy az Úr Jézus gyermeke lehetek.

Dobner Máté: Keresztény családban gyermekeként mindig hittem Istenben, de nem nagyon foglalkoztam a vallással. Hetedikes koromban az Élet Szava táborban egy igehirdetés alatt tértem meg. Ezután viszont hamar „kiestem” ebből a megváltott életből. Pár évet ugorva eljutunk 2019-be, amikor is Órbottyánba költöztünk, ahol engem az Úr ismét megszólított. Itt erősítettem meg a régi döntésemet, és itt merítkeztem be.

A „régiek elmúltak, íme, újjá lett minden” megnyilatkozott a bemutatásban, az áldáskérő imádságokban, melyeket Sellyei Imre, Uzonyi Barnabás, Meláth Attila, Kelédi Géza, Oláh Gábor, Dobner Péter testvérek mondtak el. Ekkor még nem tudta senki, hogy a következő vasárnap már nem lehetett volna megtartani a bemutatást ekkora létszám mellett. Az evangélium szól még ma is, engedjünk a hívó szónak, ahogyan a kilenc fiatal tette! Ők sem tudták, hogy az utolsó órában vallották meg hitüket.

Sellyei Imréné Oszwald Júlia

Bemerítés Székesfehérváron

A Székesfehérvári Baptista Gyülekezetben 2020. március 15-én bemutatási istentisztelet került megrendezésre. Az alkalmon a fehérvári ifjúság három fiatalja tett tanúbizonyságot arról, hogyan változtatta meg Isten az életüket.

Megosztották velünk, Isten hogyan formálta őket, az értékrendjüket, és miként segítette őket a nehéz helyzetekben. Hálát adtak azért, hogy mindannyian keresztyén családban nőttek fel, és hogy a szüleik támogatását mindenben megkapták.

A bemutatást Révész Lajos és Kovács Dániel vezették. A gyülekezet imádkozott a bemutatkozókért, és Isten áldását kérték az életükre.

Az alkalmon Szücs Bálint tanított, aki megosztotta velünk az evangélium történetét, az örömhírt. A prédikáció arról szólt, hogy Isten szeretete hogyan szabadít meg minket a bűneinktől, és az ebbe vetett hitünk és reménységünk olyan örömet ad, ami sose múlik el. Ahogy a Bibliában is olvashatjuk a Jn 3,16-ban: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Isten szabadságra hívott el minket, és nem akarja, hogy a bűneink rabszolgái legyünk. A Bibliában is ez áll a Jn 8,32-ben: „megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” Bálint arra bátorított minket, hogy ha halljuk Isten kopogtatását, akkor ne álljunk ellen, hanem engedjük őt be az életünkbe.

A koronavírusra való tekintettel a gyülekezet nagy része az interneten keresztül otthonról kísérte figyelemmel az alkalmat.

Mátrai Enikő

Fotó: Mátrai Máté

Mitől félt?

Straszbürg közelében lakott egy öreg asztalos, ki különösen idősebb korában állandó félelemmel küzdött. Nem a haláltól félt, sem pedig – mint ez öreg embereknél gyakran megesik –, hogy nem lesz mivel beérnie, hanem félt az igaztalan vagyontól. Ha számlát kellett készítenie, előbb mindig térdeire esett és kérte Istent, ne engedje meg neki azt, hogy sokat követeljen. Ez a lelkiismeretes ember emellett nem jött ki röviden, Isten áldása volt rajta.

A rabszolga és ellensége

Egy rabszolga, aki ura egyéb rabszolgáinak felügyelője volt, elkísérte urát egy ízben a vásártérre új árukat hozni. Az eladásra kínáltak közt észrevett egy öreg, nyomorúságos rabszolgát, és kívánta, hogy ez is megvásárolható legyen. Ura először ellene volt, de mikor az eladó az öregre a vételre ráadta, megengedte, hogy átvegye őt. A rabszolgafelügyelő különös szeretetet és gondoskodást tanúsított az öreg iránt. Ha hideg volt, a napra vitte, ha forróság volt, az árnyékba. De hát ura most azt akarta tudni, miért kívánta őt annyira bírni, és miért tanúsít iránta oly szeretetet. „Rokonod-e ez vagy éppen atyád?” – kérde őt. „Nem – válaszolá ő –, hanem ez az én ellenségem, aki Afrikában elrabolt engem, és a rabszolgahajóba hurcolt.” Hány szabad kereszténynek kell magát ezen rabszolga előtt szégyellnie!

Az iszákosság következménye

A következő példa jól megmutatja az iszákosság következményének egyik oldalát, hogy mily rossz befolyással van a gonosz szesz ital az emberre, hogy mily kegyetlenné és irgalmatlanná teszi a szívet. Egy anya ugyanis szörnyen iszákos férje mellett nagy fáradtsággal, keservesen takarított annyi pénzt össze, amiből kis leánykájának vehetett egy pár új cipőt, s egész megkönnyebbült örömeiben, hogy ismét szerezhetett gyermekének egy ruhadarabot. Mikor pedig észrevette az embertelen apa, hogy a kis leánynak cipője van, odalopdózt hozzá, lehúzta lábairól, és eladta italért. – Mily borzasztó jövőjük lesz az ilyenféle embereknek! Nem látják Isten országát!

A halál

Mi megszokottabb, mint halál és születés? – Mégis mindig meglepőbb a

(Folytatás a következő oldalon)

Isten éltesse, Békehírnök! 125 éve szolgálatban

A bibliaolvasó jutalma

Franciaország egyik falujában élt egy szegény ember, kinek feleségén kívül még nyolcz gyermekről kellett gondoskodnia. Habár sokszor nagy gondot is adott ezen tíz személyt eleddel és ruhával ellátni, takarékosága által mégis nagy nehezen összetakarított annyi összeget, hogy vehetett egy Bibliát – amit már oly régen óhajtott –, mivel az övé a sok használat miatt egészen szétszakadozott. A most vett Biblia nem volt új, hanem használt, jó erős kötésű, nagy betűkkel nyomott, s így öreg szemével még jól tudott belőle olvasni. Neki még egy különös gyönyörűsége is volt azon a könyvön. Éspedig az, hogy valamennyiszer kezébe vette, mindig így gondolkozott: „Mily boldog emberek lehetnek azok, kik ezen könyvben olvastak, kik az Úr Jézusban való hit által belőle vigaszt merítettek magoknak; talán a földi szenvedés után azok már a mennyi örömben vannak, s nekem hagyták e könyvet, hogy én is elkészítsem magam.” Ő tehát nagy vágygal hozzáfogott olvasgatni. Sőt időnként az anya is leült gyermekeivel, és hallgatták, amint az apa kedves családjának a szent könyvből olvasott. Mindaz, amit abból tanultak, jólesett éhező lelküknek, mert olyanok voltak azon szent szavak, hogy teljes bátorságot nyertek azáltal ez élet terhes viszonyain át túrni, s új remény táplálta keblöket, miután hitték, hogy amit hallottak, igaz, mert azok Isten szavai.

Egy vasárnap este – nem sokkal karácsony előtt – a szegény ember ismét lapozgatá kedvenc könyvét. Már több fejezetet átolvasott, most pedig fordítani akar, hogy továbbolvasson. Fordított is, de midőn odanééz és olvasa: látja, hogy az olvasandó nem egyezik össze azzal, amit már a túloldalon olvasott, mire csakhamar rájött, hogy tévedésből két levelet fordított egy helyett. Visszafordít hát, de mikor jobban megnézi, látja, hogy két levél egymáshoz van ragadva. Erre egy kést vett elő, és nagy elővigyázattal szétvágta az összeragasztott leveleket. Mi történt akkor? Ritka látvány tűnt szemei elé. Betekint a könyvbe – miután szétvágta

–, és talál benne a mi pénzünk szerint 150 forintnyi összeget papírpénzben. A szegény ember alig hitt szemének. Némultan maradt ülve. A pénz mellett még egy darabka papír is feküdt, melyre ezen szavak voltak írva: „Nagy fáradtsággal gyűjtöttem össze ezen pénzösszeget, de mivel a jogos örökösök semmi vagyonban sem szűkölködnek – sőt igen gazdagok –, tied legyen e hagyomány, ki ezen könyvet egykor olvasni fogod.” Az említett szegény ember alig foghatta fel e dolgot. Előbb a meglepetés mámorából ki kellett józanodnia, és csak azután tudott talált kincsén örövendeni, s vele együtt neje is, valamint az egész család. Soha nem volt nekik annyi és olyan csodálatosan került pénzük.

De van ehhez hasonló ellentörténet:

I. Sándor orosz császár egyik utazása-
kor egy állomáson szállt ki. Megpihenvén teát készíttetett magának. Teája mellett ülven – közel hozzá – egy Újtestamentumot látott meg. Az állomásfőnök is ott állt, s így szólt hozzá a császár: „Fiam! Szoktál olvasni gyakran ezen szent könyvből?” „Igenis, felséged, mindennap olvasok” – hangzott a felelet. „Nagyon helyes tőled, ha úgy cselekszel. Hol vagy most az olvasással?” „Máté evangéliumán elmélkedem” – felelt hízeltőn a főnök. „No, akkor csak olvasd szorgalmasan! Aki lelki üdvét keresi, földi szerencsét is megtalálja.”

Néhány percz múlva az állomásfőnök kiment a tereméből. A császár magára maradván elővett a könyvet, és 500 forintot (a mi pénzünk szerint) tett Máté evangéliuma utolsó részéhez, azután elment.

Nemsokára a történetek után ismét arra utazott a császár, és ugyanott szállt ki, hol a főnökkel megint találkozott, kit csakhamar a következő kérdő szóval szólított meg: „Hol vagy már az olvasással, mennyire haladtál azóta?” „Lukács evangéliumáig” – hangzott az udvarias felelet. „Hadd lássuk meg, add ide a könyvet!” Ez tiszteletteljesen meghajtá magát és odanyújtá a könyvet. Kinyitja a könyvet, és az öt bankjegyet ott találja meg a császár, ahová multkor tette.

„Kedves barátom! A hazugság nagy bűn – szólta a császár –, te hazudtál, mert meg sem érintetted azóta a könyvet!” Az állomásfőnök nem szólhatott egy szót sem, mellyel magát csak kissé is menthette volna, megszégyenülve és rettegve összerogyott az uralkodó előtt.

Végre a csár így szólott még hozzá: „A mennyországot nem kerested, így tehát a földi jutalmat is el kell vesztened, szolgáljon ez tanulságodra!”

A pénzből nem kapott a főnök egy fillért sem – pedig ha olvasott és megtalálta volna, övé lett volna. Most azt a falu szegényeinek osztotta szét a császár. Ezzel büntette meg a hazug főnököt, ki ha lehetett volna, a földbe bújlik, hogy ne lássa őt uralkodója.

(Németből: Fehér J.)

Kérdések

(Gyermekek által gyermekekhez)

1. Melyek voltak Jézus legnevezetesebb csudái?

2. Meddig voltak a zsidók a pusztában?

3. Hogy hívták azt a prófétát, aki a mennybe ragadtatott? (Beadta: Csopják Piroška)

4. Melyik király volt az, ki azt mondta népének: „Az én atyám ostonnal vert titeket, de én skorpiókkal.”

5. Melyik királynak hosszabbította meg Isten könyörgésére életét és hány esztendővel? (Beadta: Oszváth Lidi)

6. Hány évig járt Jézus a földön?

7. Hány napig tartott az özönvíz? (Beadta: Józán Klári)

8. Melyik a legszebb ígélet az evangéliumban?

9. Mikor volt 5 király egy barlangban? (Beadta: Verebes Erzszi Tótfalu)

Talányok

Egy tyúk alá több tojást tettek ki, költés végett. Néhány nap múlva észrevette a gazdasszony, hogy a tojások egy része nem jó, mert nincs bennük életcsíra, s kidobta őket, ismét néhány nap múlva észrevette, hogy több tojás romlott, mert a benne fejlődő csibék valami közbejött esemény folytán fejlődésükben meggátoltattak, ezeket szintén kidobta, ismét egy néhány nap múlva megnézte, s örömmel észrevette, hogyan kopognak a tojás héján. Ezekből mind szép eleven virgoncz csibék lettek.

Fejtessek meg ezen talány hitbeldolgozatra alkalmazva!

Még egy talány, de nehezebb.

Volt egy gyönyörű kert telve nemes gyümölcsfákkal. Bejött egy idegen ember, hogy megízlelje azok

gyümölcsét. Legelőször egy diót szakított le, és beleharapott a héjába. Nagyon keserűnek találta, és futott ki a kertből, de egy másik ember megállította őt, és mondá neki: „Barátom, nem a héját, hanem a magját kellett volna megízlelned!” Erre az idegen visszatért, és a diófát elkerülve az őszi barackhoz ment, szakított belőle, ledobta húsos héját, feltörte a magját, és megízlelte, de miután ezt nagyon keserűnek találta, ismét futott, s vissza sem jött többé.

Könnyű

Könnyű hinni, ha mindent látunk szemeinkkel, csak hogy az nem hit, hanem látás. Az Úr azt mondja: „boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek.”

Könnyű türelmesnek lenni, ha minden kívánságunk szerint megy, de az éppen nem is türelem.

Könnyű azokat szeretni, akik szeretetreméltók, de az nem bizonyít igazi szeretetet; igazi szeretet szereteti a nem szeretetreméltókat is.

Könnyű azok iránt figyelmesnek lenni, kik ránk jó benyomást tesznek, de micsoda különöst teszünk mi azal? Hanem olyanok iránt részvétellel lenni, kik eltaszítólag viselkednek iránunkban?

Könnyű olyan kísértetnek ellenállani, mely bennünket nem valami különösen izgat. De az nem is kísértés, de nem is ellenállás.

Könnyű olyasmit áldozni, amelynek előttünk csekély értéke van, de az nem áldozat.

Nehéz

Nehéz hinni annak, aki magáról azt gondolja, hogy sokat tud, pedig az olyan nem tud semmit.

Nehéz türelemmel várni a jövőt, pedig türelmetlenséggel nem lehet azt előbbre hozni.

Nehéz a sérelmet megbocsátani, de a valódi keresztény napról napra gazdagabb a bocsánatadásban, pedig bőven adakozik belőle.

Nehéz meginni a keserű pohárt, mit mások nyújtanak nekünk, pedig mi, bár a szeretet örök forrásából dúsan nyújthatunk italt, mégis hányszor itatunk másokat keserűséggel.

Nehéz megtartani nyelvünket a rágalmától, mikor mások rágalmaznak valakit előttünk, pedig azzal az ő mérgeket szívjuk lelkünkbe.

Nehéz annak a szemnek megtalálni Isten irgalmát, ki folyton csak a mások hibáin járta a tekintetét.

(Béke hírnök, 1895. április 12.)

(Folytatás az előző oldalról)

halál, mint valami idegen vagy szokatlan vendég! – A megtért családnál nem okoz a halál nagy zavart.

Egy kérdés felelet nélkül

„Minden komoly kérdésre van felelet a Szentírásban – szól valaki –, de egy kérdésre nem felel meg”, erre tudniillik: „Hogyan menekülhetünk meg, hogyha ilyen üdvösséget megvetünk?” – Kérdezd meg lelkiismeretedet, az meg fog felelni!

Nézetek felfelé is!

Egy őszi napon kiment egy földműves a szántóföldre krumplit ásni. Fiát is elvitte magával. Midőn a kitűzött helyre értek, így szól az apa fiához: „No, megkezdjük a munkát, fiam, de nem a miénket, hanem a szomszédét ássuk föl előbb. Tudod, mit? Te menj ki oda a dűlőre, s vigyázz! És ha valaki jönne, szólj nekem, hogy rajta ne csípjenek a másén!”

A fiú úgy cselekedett, amint apja parancsolá. Elment a föld végére, és ott megállt. Az apa nyugodtan várt, míg a fia a nevezett helyre ért. Mikor már ott volt a fiú, még egyszer jól, figyelmesen körülnézett, hogy nem látja-e valaki gonosz tettét. Nem látott senkit. „No – gondola magában – most már nyugodtan hozzáfoghatok, nem lát senki.”

Alighogy megkezdte munkáját, a fiú elkezdett hangosan kiáltozni: „Apám, apám! Mindenfelé néztél, de egyfelé elfelejtettél nézni: fölfelé nem néztél, pedig fenn van az, aki mindent lát.”

A tolvaj e szavakat hallván ropant megfélemlert, s így szól fiához: „Igazságod van, fiam.” – Erre kapta magát, fiával együtt hazament, ott hagyta a más krumpliját, de még a magát is, mert vádolta lelkiismerete. Nem lopott többé soha.

Felbarátom, felfelé is nézz, ne csak az emberekre! Gondold meg, hogy embereket meglophatsz és megcsalhatsz, de Istent nem csalhatsz meg!

A bibliás keresztények

A cseh és morva testvérekről azt beszéljük el, hogy a nagy üldözéskor az ellenség mind elégette Bibliájokat. De nem vallottak nagy kárt – beszéljük tovább –, mert egymás segítségével képesek voltak elméjükből az egész Bibliát leírni. – Hol találunk ma olyan keresztényeket, kik elméjükből leírhatnák a Bibliát? – Legyünk jó bibliabúvárok mi is!

(Béke hírnök, 1895/3)

Önkéntes szolgálat most

A baptista közösség jelentős kapacitású szociális intézményhálózattal rendelkezik hosszú ideje. A koronavírus által hozott fertőzési kockázatnak a szociális intézmények fokozottan ki vannak téve. Védeni kell az intézményekben élő kiszolgáltatott embereket. Az amúgy is munkaerőhiánnyal küzdő segítő szervezetek jelen időszakban és főleg a közeli jövőben példátlan ellátási problémák elé néznek, kevés lesz a segítő munkáskéz.

Isten új szolgálati területeket nyit a hívó ember számára a segítő munkában. Várhatóan több szolgáltatási területre kellenek önkéntes munkások. A szükséges munkák között vannak, amelyeket rövid idő alatt lehet elvégezni, csak egyedi esetekben, bármiféle kockázat vagy szakmai tudásbeli igény nélkül. Lesznek olyan területek, például zárt intézményekben, ahol csak hosszabb távon érdemes dolgozni, fertőzésveszélyes területen és szakmai igényességgel, kisebb képességgel vagy begyakorlással.

Most Budapesten a Baptista Integrációs Központ keres önkéntes munkásokat egymástól jelentősen eltérő tevékenységekre. Így bárki könnyen találhat magának való munkát. A tevékenységek nagy része semmilyen kiemelkedő fertőzésveszélyt nem jelent az önkéntes számára (pl. adminisztrációs tevékenység).

Az átmeneti szállásokon biztosítani kell a lehető legnagyobb fokú ellátást a jelenleg már érvényben lévő kijárási tilalom esetén is vagy ha megbetegedést tapasztalunk, netán karanténba vonnak dolgozókat, esetleg intézményeket. Sok, lehetőleg nem idős (vagyis a vírus által kevésbé veszélyeztetett) önkéntesre lenne szükség a telephelyeken (Csepel, Soroksár, Pesterzsébet, Újbuda biztosan, és nem kizárt, hogy a XV. kerületben is).

Tevékenységek:

- bevásárlás, kenyérkenés, teafőzés és az ehhez kapcsolódó tevékenységek, ételosztás

(Folytatás a következő oldalon)

Lelkipásztor-beiktatás Siófokon

„Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: Kit küldjek el, ki megy el követségünkben? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!” (Ézs 6,8)

Örömmünnepre gyűltünk össze február 29-én a balatonszemesi, siófoki testvérekkel a helyi gyönyörű református templomban Révész Árpád testvér lelkipásztori beiktatására. Istenünk egyértelmű hívására mondott igent Árpád testvér és felesége, Ildikó, amikor elfogadták a kis Siófoki Baptista Gyülekezet meghívását.

Mivel a kis csoport jelenleg Siófok-Kilitiben jön össze vasárnaponként egy családi háznál, ezért tartottuk a beiktatást a református templomban.

Szépen megtelt Isten háza a társagyházak képviselőivel, tagjaival, de vendégek is voltak szép számmal.

Floch Gábor Barnabás balatonszemesi lelkipásztor mint ügyintéző a 118. zsoltár verseivel köszöntötte az egybegyűlteket, aztán a szemesi dicsőítőcsapat vezetésével énekekben magasztaltuk elhívó Urunkat.

Az ígéhirdetés és beiktatás szolgálatát Papp János egyházelnök testvér végezte. Erre reagált úgynevezett székfoglaló beszédében rövid,

lendületes igei gondolatokkal Árpád testvér. Igazi evangélistaként a vendégek miatt az evangéliumot is megosztotta pár szóban.

Az üdítő igei szolgálat után különösen is személyes, meghatározó percek következtek, amikor Révész testvér előrehívta két fiát, Jónatánt és Barnabást, akik átölelve őt imádkoztak édesapjukért.

Egri Béla testvér, a siófoki gyülekezet korábbi lelkipásztora őszinte, bátorító szavak kíséretében adta át utódjának a gyülekezet Bibliáját.

Ezek után a jelen lévő lelkipásztorok köszöntötték az új pásztort. Elsőként a dunántúli egyházkerület jelen lévő lelkipásztorai, majd a siófoki társagyházak lelkészei.

Felemelő volt látni, hogy milyen szeretettel fogadták kollégájukat.

Hála, hogy ebben a Balaton-parti városban is jól működik az öku-mené.

A záró dicsőítés után a közösséget szeretetvendégségen gyakorolhattuk tovább, amiről a siófoki testvérnők gondoskodtak.

Istenünk áldását kérjük a Révész házaspár életére, szolgálatukra és a siófoki gyülekezet életére is. Hadd tegyem ezt Árpád testvér egyik kedves, életét meghatározó szolgálati igeversével:

„Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálom is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” (Jn 12,26)

Floch Gábor Barnabás
ügyintéző lelkipásztor

Élelmiszersegélyek a vecsési baptistáktól

Vecsési Bárka Baptista Gyülekezet
 Számlaszám:
 65100091-11387664
 SWIFT: TAKBHUHB
 IBAN: HU82 6510 0091
 1138 7664 0000 0000

3 kérdés 3 válasz Miklós-vár Pétertől

A karitatív munkát a gyülekezet egyik vezetője, Miklós-vár Péter végzi.

– Az elmúlt napokban több szegény családhoz vittél élelmiszersegélyt Pest megyében. Nem lenne könnyebb neked is otthon maradnod?

– A feleségem szerint erre képtelen vagyok. Az Isten Szelleme mindig mutat lehetőséget a segítségre, és ilyenkor betölt az Isten örömmel, hogy mehetek és hasznos vagyok az ő számára.

– A karitatív szolgálat a szívügyed. Képezték is erre, vagy csak úgy csinálod?

– Gyermekkoromban édesanyám mesélte, hogy a nagypapám, aki Kelebián élt, tejet vitt a zsidó gyerekeknek, akiket vagonokkal Auschwitzba vittek. Szüleimtől is ezt láttam, pedig ők gyermekkoromban még nem voltak hívó emberek. Szívügyem ez a munka, a „szakmát” Huszár Gézától (Menedék Alapítvány), Szczyry Sanyitól (Baptista Szeretetszolgálat) és Fekete Imre bácsitól (KEMA) tanultam. Mindemlelt elvégeztem néhány iskolát is: szocializmunkás-képző, ENSZ-mentőcsapat-vezetői stb.

– Jó hír, hogy a segélyakciót látván az emberek – barátok és ismeretlenek egyaránt – adományokat küldenek a gyülekezetnek, hogy tovább folytatódhasson a segélyezés. Számítottál erre?

– Arra számítottam, amire mindig is számítok, hogy az Isten tud beszélni az emberek szívével, és vannak, akik meghallják az ő hangját.

Hegedűs Ádám

A Vecsési Bárka Baptista Gyülekezet a veszélyhelyzet kihirdetésekor segélyakciót indított a Kelet-Európa Misszióval együttműködve. 2500 csomag tartós élelmiszert juttattak el márciusban a Pest megyei településeken a koronavírus miatt nehéz helyzetbe került idős emberekhez, önkormányzatokhoz, családsegítőkhöz és mélyszegénységben élő magánszemélyekhez. Az öt raklapnyi, 1,2 millió forint értékű segély kiosztását a Vecsési Bárka Baptista Gyülekezet segélyezési szakemberei végezték.

A csomagok egy részét Péteri község polgármesterének adták át. A településen eddig főként hitéleti programokkal jelen lévő gyülekezet ezúttal az önkormányzat szociális munkájához járulhatott így hozzá, az osztást a helyi önkormányzat koordinálja.

A baptisták Gödöllőn és Szigethalmon is osztottak élelmiszercsomagokat a rászorulóknak a helyi Omega Gyülekezetekkel közösen.

A vecsési baptisták a segélyezési munka folytatását tervezik, melyhez elkülönítettek egy bankszámlát.

„Nagy tapasztalatokkal rendelkező, hazai és külföldi krízishelyzetekben edződött segélymunkáscsapatunk van, akik pontosan tudják, hogyan kell veszélyhelyzet idején karitatív munkát végezni. Készen állunk arra, hogy tovább folytassuk a tartós élelmiszerek eljuttatását a rászorulóknak” – nyilatkozta Téglási Lajos baptista lekipásztor, hozzátéve, hogy akkor tudnak eredményesen segíteni, ha anyagi támogatást kapnak magánszemélyektől és keresztény gyülekezetektől.

A vecsési baptisták a segélyakcióra elkülönített bankszámlára várják az adományokat (az adományozókat kéri, hogy tüntessék fel a közleményben: Segélyezés).

(Folytatás az előző oldalról)

– ruha- és egyéb textilmosás
 – adminisztráció, szervezés (önkéntesek munkáját; anyagok, eszközök beszerzését; stb.)
 – lelkigondozás, beszélgetés
 – anyagmozgatás, szállítás, fuvarozás (nem terheket, csak az élelmiszereket, tisztítószereket stb. boltból, raktárból a településekre az intézmény autóival)
 – fertőtlenítés, takarítás stb.
 – ha valaki bírja, éjszakai vagy nappali ügyelet (természetesen nem egyedül).

Az egyes tevékenységek válhatnak esetleg is, akár pár órában, de rendszeresen is a munka jellegétől is függően.

Nagyon fontos!

A szociális segítő munka egy szakma, melynek motivációs alapja a jóakarát. A segítő szándékának be kell illeszkednie egy szakmai közösségbe, szervezetbe, melynek működését tiszteletben kell tartania az önkéntesnek.

Az önkéntesnek el kell fogadnia, hogy

– nem végezhet egyes tevékenységeket,

– a munkahelyi vezető kérését szükséges teljesítenie, akkor segít,

– adminisztrációs és vírusvédelmi, munkabiztonsági kötelezettségei vannak.

A hajléktalanellátás „békeidőben” is fertőzésveszélyeket hordoz magában.

Ha önkéntes szolgálatot szeretne végezni, küldjön e-mailben levelet a ghyczy.gellert@orszik.hu és másolatban a serafin@baptist.hu címre.

A levélben írja meg nevét, életkorát (elég, hogy hányadik x), mely tevékenység(ek)ben vállal szolgálatot (esetleg melyik helyszínen), milyen időhatárok között, milyen szakmai képességgel, gyakorlattal rendelkezik, telefonszámát.

Ezt követően az intézmény munkatársai felveszik önnel a kapcsolatot a részletek megbeszélésére.

Budapest, 2020. március

Baptista Egyházi Szociális
 Módszertani Központ

Március 2020, találkozások

Március 2020, találkozások, korok játéka. Márciusi ifjak, emlékek megemlékezések, Gyulafehérvár, gyászistentisztelet, Erdély elidegenítése. És azon a napon megismertem, mit jelent a nemzeti lelkesedés, őszinte, spontán, ellenállhatatlan. Valami olyasmi volt, ami elfeledtette velem a balkezes mát, a tegnapot. Valami olyasmit éreztem a megemlékezésben, mint a teremtésben: „A föld kietlen és pusztá volt... És mondta Isten: Legyen világosság!” Anyyira minden volt ez a világosság teremése, hogy Istennek is tetszett.

A holtak világába csak egy út vezet, elvesztett horizont, ahol az ég éri a földet, oda mennek a halottak a világ háta megé, hogy lássák azt a másik oldalát. Egyik sem akar tévedni, azt mondják, lezárják szemüket csendben itt, és felnyitják majd odaát.

Walt Whitmannek engedtem át magam, „Sounds of the winter” (A tél hangjai), „hegyeken verőfény – sok-sok távoli hang... a szomszéd föld, a csűr, a ház, a zsongó levegő, meg a néma vetés” (Jékely Zoltán fordítása). Biztassátok egymást, a tegnap napja még elhordozható, a holnap már a holnapé.

Kettőezer-húszat írok, és márciust, az ébredés havát, és Isten megtérésre hív, hányszor? Ne alkalmazkodj a világhoz, eljön mindenkinek az a pillanat, amikor eltűnnek a boldog káprázatok, eltűnik minden, ami az életnek színt adott. Kialszik a reménycsillag gyertyája, és a lélek az elméletek pusztájában vándorol.

Félek ettől a pillanattól, és nagyon szeretném elkerülni, de egyszer mégis eljön. Lehet, hogy egy kellemes napsütéses délutánon, vagy egy bíbor palástot öltött esthómályban. De megragadom én is az alkalmat, és kinyújtom koldus kezemet áldásért, imádkozom úgy, ahogyan tudok. Életem zűrzavara rendeződni fog, és elengedek mindent, amihez eddig ragaszkodtam.

Félek a pillanattól, csak egy kezdet van, néha úgy tűnik, minden visszafelé sodor, az emlékek forrásából időnként keserű víz bugyog. Órák, árnyékok, egymásra utalt tudat, mint egy fojtó pókháló, amit a

(Folytatás a következő oldalon)

Egy gazdag életút töredékei – Cserepkáék 22. rész

Búcsút véve a már majdnem megszokott helytől, klímától, ismerősöktől, társaiktól, indultak első munkaterületükre La Pazba. Egyik misszionáriustársuk szállította őket Volkswagen mikrobusszal.

Utuk hasonlóan félelmetes volt, mint a capharéi. Több órán át csak felfelé kapaszkodtak a sziklák meredélyein és a szakadékok mélységei között. A csúcshoz közeledve kevésnek bizonyult a kocsi fűtése, egyre jobban be kellett burkolóznuk ruházatukba. A magaslaton kegyetlenül fújt a szél. Lefelé haladva nedves ködbe, esőbe jutottak, majd igazi hóviharban autóztak. Nagyon rossz látási viszonyok között haladtak La Paz repülőtere mellett, ami 4100 méterrel a világ legmagasabban fekvő repülőtere. A hegyek lábánál épült apró kunyhószerű építményeket, cserzett bőrű ajmara indiánokat, didergő pásztorfiúkat hagytak el. Bolíviában ez a tavasz első napja.

La Paz egy hatalmas vulkánkatlanban fekszik, az Andok fennsíkjának egy körülbelül háromszáz méter mély, tászerű bemélyedésében. A város felső és alsó pontja közötti távolság 10 km, és a szintkülönbség 1100 méter. Meredek keskeny utcái mind a város aljába, a központba futnak. Itt lent van a metodista kórház, ahol Margitka dolgozni fog, és lakást is itt a kórháznál kaptak.

Megérkezve jólesett a fűtött szoba és a meleg munkatársi fogadtatás. A baptista úttörők együtt dolgoztak a metodista misszióval. Ők a tanügyet, tanítást, nevelést, iskolák megszervezését helyezték előtérbe a tehetősebbek között.

A baptisták a szegényebb rétegek felkarolását, támogatását, anyagi és lelki szükségleteik betöltését, gyülekezetek alapítását tűzték ki célul. Négy baptista gyülekezet működik, János az első számú legnagyobb gyülekezetbe lett beosztva. Dr. Hillyer is több éven át volt pásztorja ennek a gyülekezetnek. Huszonöt évet töltött Bolíviában kanadai misszionáriusként. Az ő nevéhez fűződik a Radio Cruz del Sur – „Dél keresztje” – rádió alapítása, ami 1949-től áldásos tevékenységet fejt ki a misszió szolgálatában.

Megszerették az itteni hívő népet. Kedves, egyszerű, szolgálatkész emberek, a tanárembertől az írástudatlanig sokszínűen.

Szembetűnő a társadalmi rétegződés a városban, fordítottan ará-

nyos a földrajzi magassággal. A legalacsonyabban a város spanyol származású elitje, a hódítók dúsgazdag leszármazottai vertek tanyát. A hegyoldalon az átlagszegények, és a legmagasabban a legszegényebbek apró építményei láthatók. A várost körös-körül vulkanikus hegyszakadékok, hegycsuszamlások kerítik be, elég rideg benyomást kelt. A város közelében van a szépséges Iliáni, a Kordillerák „királynője”. Mikor először látták meg napfényben tündöklő, patyolatfehér csúcsait, elállt a lélegzetük is. Őszinte meghatottsággal dicsőítették annak Alkotóját. 7500 méter magas csúcsával csoda szép látvány a szobájukból is, ha nem burkolózik felhőbe.

Az erős napfénytől, vad szelektől szájuk, orruk kicserepesedett. Különösen az első két-három hétben alvászavar, fejfájás, fülzúgás, szapora szívverés – különösen a kaptatókon –, szóval nagyon megviseli a fehér ember szervezetét.

A terhet, batyukat, gyereket az asszonyok cipelik. Az utak mentén sokszoknyás, kalapos hölgyek kínálják portékáikat. A különféle gyümölcsöktől, juhtúrótól a birkafejig szinte minden megtalálható. A húsféleségek a legyekről lepve visszataszító látvány. Miután a rádióadó épületének harmadik emeletén kaptak lakást, a bevásárlás, lépcsőzés is nagyobb gondot okozott.

Margitka örömmel öltött fehér köpenyt, szerette a kórházat, a betegeket, őt is szerették és nagyra értékelték a munkatársai is. Jánosnak még szüksége volt a spanyol nyelv csiszolására, heti két órában magántanárhoz járt.

Az első úrvacsorai szolgálatánál mandzsettájára gumizott segédanyaggal felfegyverkezve mondta a szereztetési igéket. Egyik evangélikációs alkalmon a 350–400 tagú gyülekezetben nagyon hangsúlyosan szerette volna elmondani, hogy Isten azt üzeni: „Mindenki mindenhol térjen meg!” Nem tudta úgy kifejezni magát, ahogy szerette volna, amint a Lélek diktálta, megkérte Margitkát, jöjjön fel a szószékre tolmácsolni. Ez csak egyszer fordult elő, hogy a La Paz-i „Nap utcában” magyarul szólt az ige. Áldott alkalom volt, hamarosan őt fehérruhást meríthetett be.

(Folytatása következik)

Petrik Károly

Keresztrejtvény

1	2		3	4	5	6	7	8	9	K
			10							
11		12			13					
14				15				16	17	
18			19			20	21			
22			23		24					
25		26		27					28	29
30			31		32			33		
34		35		36			37		38	
39	40		41			42		43		
M					44					

Vízszintes

1: A megoldás első része; 10: Évforduló; 11: Lídia becézve; 13: Ima befejezése; 14: Párosan megéri!; 15: Kábeltévé-csatorna; 16: Szív, latinul; 18: Szünetet, hallgatást jelző szó a zsoltárokból; 20: Katonai előjáró; 22: Zimbabwe határai; 23: A megoldás második része; 25: Az izom fejt ki; 27: Az első izraeli király; 28: Római 2!; 30: Igényelt, kívánt; 32: Kisalföldi település; 34: Észak jele; 35: ... irae – a harag napja; 37: Fertőző betegség; 39: Ruhát készítő; 43: UUA

Függőleges

1: Norvég autójel; 2: Mózes egyik fiáé; 3: Kései, esti; 4: Lutécium vegyjele; 5: Járási bíróság, röviden; 6: Pál egyik útítársa; 7: Visszafele: Rejtekből ki; 8: Étél, amely a Jákob és Ézsau közötti kapcsolatban is szerepet játszott; 9: ÚU; 11: A megoldás harmadik része; 12: Német névelő; 13: Rába közepe; 15: Gyakori német férfinév; 17: Borsod-Abaúj-Zemplén megyei helységről származik; 19: Gyümölcsnedv; 21: Ószövetségi próféta; 24: A vacsora

kezdetel; 26: A kísértő; 29: Az egyik ősatya; 31: Személyes névmás; 33: Spanyol focista; 36: Páratlanul előre; 38: Francia út!; 40: Zenedarab!; 41: Vármegye, röviden; 42: Jézus az ..., az igazság és az élet; 44: Neutron jele

Összeállította: Asztalos Bogdán

Figyelem!

A Magyarországi Baptista Egyház operatív tanácsának a Békehírnök nyomtatását elhalasztó döntése miatt a megjelentéseket ezúttal egészen 2020. december végéig várjuk szerkesztőségünk valamelyik címén, e-mailben: bekehírnok@baptist.hu, vagy postán: 1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Mivel az a reménységünk, hogy előbb-utóbb újra nyomtatottan jelenhet meg a Békehírnök, ezért az év hátralévő hónapjaiban is szeretnénk keresztrejtvényt megjelentetni a lapban. Ezért áprilistól kezdve decemberig a megfejtések együttesen is beküldhetők majd, nem szükséges hónapról hónapra postára adnunk őket. Hasznos és áldásos időtöltést kívánunk velük!

(A szerk.)

(Folytatás az előző oldalról)

semminek adok, az semmi marad. És amit a semmitől kapok, csak hátráltat. Körbevesz a hiány, almák már nincsenek az öreg almafákon az Éden kertjében, csak varjak ülnek a csupasz ágakon. Megtelt kérdésekkel poggyászom, azt mondják, hogy a paradicsomban nincsen gyilkosság, mert az, aki odajut, megkapta már a hófehér ruhát, és nem kényszerül bizonyításra.

Debreceni tavasz bontakozik kint, túl szobám ablakán. Bátorok a napsütés, a járdákon emberek, gyerekek élvezik a megújult isteni kegyelmet. Debreceni tavasz, olyan, mint sehol máshol, mert kinyújtotta kezét érted az ég. A hótorlaszok már elfolytak, csak összetett szavak maradtak, szóoldatok, tőmondatok, kacérkodó barátok. Szép vagy, debreceni tavasz, mert kinyúlt utánad az ég, és a hóolvadás után áldás maradt, és a végtelen kegyelem.

mucsi jános

Elmarad a balatonszárszói EPMSZ-konferencia

Tisztelt Tagtársak, Résztevők, Érdeklődők! Az Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem elnöksége úgy határozott, hogy a 2020. április 29. – május 3-ig tervezett akadémiai napjait (Balatonszárszó) jövő év, 2021 tavaszára halasztja a résztvevők egészségének védelme érdekében, különös tekintettel a koronavírus-járvány miatt Európa-szerte életbe léptetett korlátozásokra. Megértésüket megköszönve, tisztelettel: EPMSZ-elnökség

Műsorajánló – Pax Tv

Április 9., csütörtök 16:00

Andrew Brunson: Isten foglya Budapest (60 perc)

Április 10., péntek 12:00

Baptista prédikációk – Pécel (30 perc) Gyülekezet mint(a) család

Április 11., szombat 17:00

Dr. Mészáros Kálmán: Életünk viharai és Úr az Isten! (33 perc) Baptista igehirdetés

Április 12., vasárnap 15:30

Baptista prédikációk – Pécel (30 perc) Gyülekezet mint(a) család

A hátrányos helyzetű gyermekek jövőjéért

A Baptista Tevékeny Szeretet Misszió Alapítvány 2020 márciusában egyedülálló kezdeményezést indított, melynek során hátrányos helyzetű gyermekek nyelvtanulását segítik. A „Mesterséges intelligenciával a hátrányos helyzetű gyermekek jövőjéért” projekt megnyitó ünnepségét március 10-én Tatárszentgyörgyön rendezték, ahol öt tablettet adtak át, melyeken 15 gyermek számára biztosított a Xeropan nyelvtanuló alkalmazás PRO felhasználói fiókjainak használatát.

Az ünnepségen *Bacsó Benjámin*, a Baptista Tevékeny Szeretet Misszió Alapítvány elnöke elmondta: „Azért hoztuk el ezt a több mint 700 ezer forint értékű adományt, hogy a gyermekek angolul tanulhassanak, hiszen ez a továbbtanulásban és a munkavállalásban is segíti felzárkózásukat.”

Vig Miklós lelkészgyakornok, a projekt helyi megvalósítója, mentora arra bátorította a résztvevőket, hogy tűzzenek ki maguk elé célokat, és tegyenek is azokért, akár első lépésként a nyelvtanulásra nyílt lehetőség kihasználásával. A gyermekek a helyszínen ki is próbálták az alkalmazást, kisebb csoportokban oldották meg a játékos feladatokat, és léptek szinteket az alkalmazás személyes nyelvtanára és helyi mentoruk, *Vig Miklós* segítségével.

Az alapítvány a későbbiekben további három helyszínen indítja el a projektet szintén öt-öt tablet átadásával.

A Baptista Tevékeny Szeretet Misszió Alapítvány célja a jövő generációjának hátrányos helyzetből induló, de szerencsésebb társaihoz hasonló álmokkal élő tagjainak segítése. Azoknak szeretnénk támogatást adni, akik azonos képességekkel, de messze lemaradó lehetőségekkel állnak rajtvonalhoz. Hiszünk abban, hogy munkánkkal egyre több gyereknek biztosíthatjuk, hogy olyan szakmát szerezzen, amit szeret, és amelyben sikereket érhet el. Ha ez megtörténik, nem valószínű, hogy élete utolsó éveit kiszolgáltatottan, hajléktalanul kell majd leélnie.

Hegyesi Zita

Oláh Lajosné Tóth Gabriella (1929–2020)

1929. augusztus 3-án született Hevesen a nagymama házában, három leány közül középsőnek.

Szüleivel a Nap utcai gyülekezet udvarában, az úgynevezett „Sion” udvarban élt a háború előtt. Boldog gyermekkorra volt a testvérei és a barátai között. Második otthona a népes gyülekezet volt, ahol tíz osztályból tevődött össze a vasárnapi iskola.

Édesapja (*Tóth Gábor*) volt a főtanító, emellett a gyülekezet diakónusa, karvezetője és orgonistája is, valamint a Teológiai Szeminárium zenetanára is.

Édesanyja (*Hessler Gizella*) a vasárnapi iskolában, a női körben és az énekkarban szolgált.

Ebben a légkörben élt a három leánytestvér, akik még felnőttkorban is szívesen szolgáltak háromszólamú énekekkel vagy szavallatokkal.

Gabriella már ötéves korától szívesen ült édesapja mellett az orgonánál, figyelte játékát, és már gyermekkorban megtanulta harmóniumon négyzólamra játszani „A hit hangjai” gyülekezeti énekeskönyv énekeit. Ez később nagymértékben segítette szolgálatát a férje mellett.

Iskoláit Budapesten végezte, majd Szarvason tanítónői diplomát szerzett. Szerette ezt a hivatást, de a háború utáni rendszerben vallásos, hívő ember nem lehetett pedagógus, nem nevelhette az ifjúságot. Nagyon rövid ideig dolgozott a szakmájában egy tanyasi iskolában, a férjhezmenetelig.

A hitvalló bemeztetésben 13 éves korában részesült szeretett lelkipásztora, *dr. Somogyi Imre* által.

A boldog fiatalkornak a háborús évek közelebről Budapest ostroma vetett véget. A Nap utcai gyülekezet óvóhelyét bombatalálat érte, és a család vidékre menekült.

Később édesapja gyülekezeti szolgálatba állt, gyermekei pedig a Budai Árvaház gyülekezetébe nyertek ideiglenes otthont iskolás éveik alatt, majd a szülőkkel együtt ebbe a gyülekezetbe épültek be szolgálatukkal.

1950. október 5-én ebben a gyülekezetben áldották meg *Oláh Lajos* teológussal kötött házasságukat. Ettől a pillanattól kezdve Tóth Gabriellának a legfőbb szolgálati feladata a gyülekezeti gyermekmunka, a női kör munkája és a látogatás lett. Emellett nemritkán a

szószéki szolgálatokat is el kellett látnia.

Első szolgálati helyük a paksi körzet volt kilenc állomással (gyülekezettel), ahol együtt élték át a testvériséggel a háborút követő inas időköt.

1955–1959-ig a székesfehérvári körzet lett a következő állomás, melynek nyolc gyülekezetében végzett szolgálataikat *Papp József* lelkipásztorral osztották meg. Itt temették el harmadik gyermeküket, egy kéthetes kisfiút. Munkatérületük szinte az egész Dunántúlra kiterjedt, Balatonföldváron minden nyáron együtt konferenciáztak Dunántúl hívő serege.

Férje – *Oláh Lajos* – 1959-ben került be az országos vezetőségbe, ettől kezdve a Bp. József utcai gyülekezet lelkipásztora lett, ahol szeretetteljes testvéri közösség fogadta őket és a háború után visszatérő vidéki testvéreket.

Gyermekei itt kezdték meg az iskolai tanulmányaikat, amivel párhuzamosan a Magyar Rádió és Televízió Gyermekkorúsának is a tagjai lettek. A kórustagság mellett valamennyien zenei tanulmányokat is folytathattak.

Gabriella itt is a vasárnapi iskola egyik tanítója lett, miközben az akkor már élő négy fiúgyermekét is nevelte.

Mivel abban az időben a lelkipásztorok és a gyülekezetek életét az Állami Egyházügyi Hivatal irányította, *Oláh Lajos* Debrecenben folytatta lelkieszi szolgálatát, ahová természetesen az egész család követte. Ebben a népes gyülekezetben

nőttek fiaik szolgálattevőkké, és itt született meg utolsó gyermekük, *Mártika*, aki a négy fiú után kislánként új szint hozott a családba.

Ezekhez az évekhez fűződik a különböző debreceni felekezetek közötti szoros ökumenikus kapcsolatok kialakulása és *Billy Graham* 1977-ben a debreceni baptista imaházban tartott evangelizálása is. Ennek a hatalmas rendezvénynek váratlan következménye (jutalma vagy megtorlása?) lett a kanadai kiküldetés a következő évben, 1978-ban. Ez évben kezdődött el az úgynevezett „lelkipásztorsere-program”, melynek keretében magyar anyanyelvű lelkipásztorok vállalták el négy-öt évre a kinti magyar gyülekezetek pásztoralását. Így került Oláh Lajos és Tóth Gabriella a saskatchewan-i Kipling – Békevári magyar gyülekezetbe. A nagy család darabokra szakadt, a szülőkkel csak *Miklós* – a legkisebb fiú – és *Márta* utazhatott el.

Ez a gyülekezet a múlt század elején alakult meg azokból a kívándoroltakból, akik vállalták a végtelen préri termőfölddé tételét, a gabonatermesztést, és farmerek lettek. Nagyon szép, misszionáriusi munka volt a közöttük végzett szolgálat. Az imaház mindig megtelt azokkal a magyar ajkú emberekkel, akik saját anyanyelvükön kívánták hallgatni az igét.

Ez a kiküldetés azonban nem ért véget négyévnél, hanem évről évre hosszabbodott, míg végül tíz év lett belőle. Ebbe a tíz évbe belefért a nyugat-kanadai magyar testvérek és egyedülállók látogatása és két nagyobb méretű konferenciai találkozó is. Miután egy már ott született fiatal teológus vállalta el a kiplingi szolgálatot, és Oláh Lajos pedig meghívást kapott a torontói magyar baptista gyülekezetbe, a család odaköltözött, és ott még a nyugdíjba vonulásukig – hat évig – tovább munkálkodtak.

Márta itt fejezte be főiskolai tanulmányait, majd itt ment férjhez, és 1989-ben pedig *Imre* is kiköltözött családjával Torontóba.

1998-ban itt érte a családot a váratlan, szomorú veszteség: az édesapát, aki korábban már két szívin-

farktuson is átesett, egy éjszaka hirtelen halállal hazahívta az Úr.

Gabriella ezt követően az év nyári hónapjait a magyarországi gyermekeivel, a téli hónapokat pedig torontói otthonában töltötte. Sohasem volt magányos, mert mindig talált olyan családot vagy egyedülállót, akinek szüksége volt szolgálatára.

A legtöbb időt természetesen a családja körében töltötte, ahol *Imre* családjában megszületett *Nátánael*, a legkisebb, 14. unoka.

Az immár özvegy Tóth Gabriella az Észak-amerikai Baptista Nőszövetség tevékeny tagja és néhány esztendőn át elnöke is volt.

Nyaranta szívesen időzött a kis nyári tábori házában. Csندességében sokat írt, igyekezett kamatoztatni Istentől kapott talentumát, és verseiben átadni mindazt, ami lelkében született.

Életévének száma egyre növekedett, ereje pedig egyre fogyott. Megkapta az Ige utasítását: „*Térj vissza szülőföldre!*” (1Móz 31,13)

2017 júniusában hazaköltözött Magyarországra. Gyermekei elfogadták azt a kívánságát, hogy testvéri körben, megfelelő ápolás mellett élje le élete utolsó szakaszát ott, ahol nem jelent különösebb terhet, és bármikor találkozhat gyermekeivel és unokáival. A választás a kiskörösi Filadelfia Idősek Otthonára esett, ahol lelki otthonra talált, s ahol a lakótársak, az ápolók testvéri szeretete és saját nagy családjának el nem múló szeretete vette körül. Az Úr itt is megáldotta apró szolgálatait, és hitte, hogy meghallgatja gyermekeiért és unokáiért naponta elmondott könyörgéseit is.

Legfőbb vágya a mennyei haza volt, ahol már várják előrement szerettei: szülei, testvére, férje, két hetet élt kislánya és a három éve elhunyt, tehetséggel megáldott, hívó szívú unokája, *Zsolt*.

2020. február 22-én hívta haza Urát, így beteljesedett az egyik versében leírt vágya:

„Kinek szíve Reád
támaszkodik, Uram,
csendesül karodban
és békessége van.”

Oláh Gábor

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

SZEGED: 2019. október 21-én kísértük utolsó földi útjára **Kobrehel Eszter** sz. **Pálicity Esztert**, aki 1962. február 26-án látta meg a napvilágot Szabadkán. A 90-es évek elején Svájcban fogadta el férjével együtt személyes Megváltójának Jézus Krisztust, és együtt bementek. 1993-tól éltek és dolgoztak Szegeden. Eszter becsületességével, megbízhatóságával, munkamoráljával példát mutatott munkahelyein és családjában egyaránt. Lelki otthonukat a baptista gyülekezetben találták meg. Férjével együtt bekapcsolódtak a gyülekezet életébe. Ő mindig a háttérből támogatta férjét, aki a gyülekezetben diakónusi szolgálatot végez. Hosszú évekig küzdött súlyos betegségével, példát adva környezetének, míg 2019. október 14-én földi szenvedései elmúltak, és megérkezett az örök hazába. Eltávozásra mindnyájunkat megrendített. Nagy úrt hagyott maga után. Vigasztalást Isten ígéje adhat csak ebben a helyzetben: „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket.” A temetésen az evangélium és a vigasztalás ígét *Balogh Barnabás* lelkipásztor hirdette, és a szegedi énekesek és zenészek szolgáltak.

GYULA: Életének 61. évében elhunyt **Bittó Ottilia**, a Gyulai Baptista Gyülekezet tagja. Temetése 2020. január 18-án volt Gyulán. A szertartáson *Merényi Zoltán* lelkipásztor hirdette Isten ígét.

MONOR: 87. évében hunyt el **Fekete Sándorné Monori Mária** 2020. március 6-án. A gyászistentisztelet március 12-én a monori református temetőben volt. A vigasztalás ígét *Matuz József* hirdette az Apostolok cselekedeteiről írt könyv 16,15b verse alapján.

Közlemény a Békehírnökről

A baptista közösség 125 éves lapja a koronavírus-járvány okozta veszély miatt 2020. március 25-től nem kerül postázásra az előfizetők számára. A döntés visszavonásig érvényes. Erről egyházunk operatív tanácsa döntött 2020. március 24-i tanácskozásán. Az ezt követő lapszámokat egyházunk honlapján pdf-ben mindenki számára ingyenesen elérhetővé tesszük. Az előfizetők részére jelezzük, hogy a jogszabályuk automatikusan fél évvel meghosszabbodik. A szerkesztés és nyomtatás ugyanúgy megtörténik, és amint a veszélyhelyzet lehetővé teszi, utólag ki fogjuk küldeni mindenkinek. Ezt megteszük még akkor is, ha ezek a lapszámok már nem lesznek aktuálisak, mivel lapunkat sokan gyűjtik. Az operatív tanács döntésének oka az, hogy a *Békehírnök* jelentős része az egyéni előfizetőkhez, főleg idős testvérekhez közvetlenül a postán keresztül jut el. Nincs ugyan egyértelmű álláspont arról, hogy mindez milyen veszélyt hordoz rájuk nézve, de a kisebb veszteség mellett döntöttünk. Nem akarjuk senkinek az egészségét, életét kockáztatni, inkább néhány lapszám közvetlen, időben történő eljuttatását „engedjük el”. Biztosak vagyunk benne, hogy lapunk pdf-formátumban a honlapon, ingyenesen olvasva is sokakhoz el fog jutni. Az operatív tanács az idősök érdekében kéri a gyülekezeteket, hogy a következő lapszámoknál segítsenek az idős előfizetőknek, hogy el tudják olvasni a számukra fontos kiadványt. Javasoljuk, hogy az egyes gyülekezetekben egy-egy testvér vállalja föl, hogy helyben kinyomtatja és eljuttatja nekik a *Békehírnök* most kieső számait, amennyiben ezt lehetővé teszi a kijárási korlátozása. Természetesen ebben az esetben is ügyeljünk arra, hogy vírusmentes lapot vehessenek kézbe idős testvéreink.

A kijárási korlátozása nem akadályoz bennünket abban, hogy a mennyei Atyával és egymással lelki kapcsolatban maradjunk. Legyen velünk az Úr, és őrizze meg közösségünket, adjon türelmet, békét és erőt mindegyikünknek!

Baptista sajtószolgálat

Mit várok a húsvétól? Mit nyújt nekem?

Mostanában egyre jobban terjednek el az úgynevezett „kihívások”. Nem gondolva a veszélyekre, amiket egyes cselekedetek tudnak okozni a meggondolatlan elvárás miatt. Ki tud nagyobb, örültebb tettet véghez vinni, akire jobban odafigyelnek? „Te meddig bírnád?” Évek során a „mered vagy nem” próbák terjedtek el főleg a fiatalok között. A tinédzserek a legnagyobb áldozatai a közösségi oldalakon terjedő magamutogatós és valóban kockázatos kihívásoknak. A megfelelési kényszer és bizonyítási vágy indít sok embert ezek kipróbálására. Normálisabb kihívás a közösségi oldalakon: mutassunk be régebbi, gyerekkorunkban készült fényképeket.

Vajon mennyire fontos kihívás számunkra Jézus Krisztus kereszthaláláról és feltámadásáról beszélni, bizonyítást tenni? Ez is lehet olyan izgalmas, mint az egyéb próbálkozások. „Én azonban nem kívánok mással dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségével, aki által keresztre feszítettett számomra a világ, és én is a világ számára.” (Gal 6,14) Ezt nevezhetjük hatékonyságnak, amikor tudunk dicsekedni Jézussal való kapcsolatunkról és életmódunkról. Az ilyen jövőkép megélése mindig izgalmas lesz. Ez legyen a legfontosabb célkitűzésünk, amit nem lehet elbagatelizálni, lekicsinyelni!

Milyen új üzenetet kapok Istentől? Most, amikor különböző vírusok terjedéséről hallunk, milyen bátorítást kapunk Istentől?

Életünk során a testünk védekezőrendszere kialakult. Ezek lehetnek a testünk őrei. Vigyáznak ránk, hogy ne kapjunk el sokféle betegséget. Segítenek helyreállni a betegségekből. De vannak olyan baktériumok, amelyek megtanultak ellenállni különböző gyógyszereknek.

Isten az, aki meggyógyítja és helyreállítja életünket. A Szentlélek vigyáz ránk és tanácsol, hogy ne kövessünk el bűnöket. Mindig a jó Istenhez kell fordulni esendő testünk meggyógyulásáért. Mit mond erről nekünk a Biblia? „...és milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk, hívőkön. Minthogy hatalmának ezzel az erejével munkálkodott Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és jobbára ültette a mennyekben, feljebb minden méltóságnál és hatalmasságnál, minden erőnél és uralomnál, sőt minden névnel is, amelyet segítségül hívnak, nemcsak ebben a világban, hanem az el-

jövendőben is.” (Ef 1,19–21) Hívjuk segítségül őt, aki meghalt a bűneinkért, és az Isten ereje hatékonyan működik bennünk. Nincs olyan bűn, ami ellen tud állni Jézus vérének és szabadításának. Mondd el neki, ha úgy érzed, nem tudsz szabadulni a bűneidtől! Ezt ígéri: „Az Úr védelmez téged, az Úr a te oltalmad jobb kezed fölől. Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold. Az Úr megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet. Megőriz az Úr jártodban-keltesben, most és mindenkor.” (Zsolt 121,5–8)

Az angyalok egyértelművé tették, amikor elhengerítették a követ a sír bejáratától, hogy Jézus él, feltámadott. Ez a tény rávilágít arra, hogy szemléletmódot kell változtatni. Nem halogathatjuk tovább, hamar jussunk el a döntésig! Találkozz Jézussal húsvétkor, és örvendezz! „...megálázta magát, és engedelmes volt mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindezek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké...” (Fil 2,8–10) Ennek hatására ne spóroljunk az időnkkel, ha maszkban vagy karanténban gondolkodunk is Jézus feltámadásáról!

Örüljünk a feltámadás ünnepén! Óvjon meg bennünket a félelemtől és az aggodástól! Ha meg kell tartani a „maradj otthon” felszólítást online közvetítéssel és egyéni csendességben, akkor használjuk ki ezt a lehetőséget a vele való találkozásra!

Jézus karanténja a sír volt, ahonnan ő feltámadt. Mondd ezt: szeretnék hozzájárulni, hogy mások is segítséget kapjanak Jézus elérhetőségét megismerni. Nincs nála időpontfoglalás. Őt bármikor meg lehet szólítani. Ebben mindannyian érintettek vagyunk. Jézus követése önkéntes és mindig örömteli.

Majnár Zsolt

